

Sorma Bana Anne

– Hüzünlükent · 05 Kasım 2020

Yağmur ağlıyor ikimize
Senden sonra sığındığım bütün limanlar
Acımasız ve soğuktu anne
Salkım saçak dallarımdayım
Gözü yaşlı görme emanetini

Bilseydim ömrüm mahşer
Ben dalından düşmüş bir yaprak
Kim çalabilirdi ki benim kapımı
Kökünden sök örüklerimi
Şefkatli dokunuşların yok
Soy ağaçlarım kökünden devrildi
Büyüdüm ama ne haldeyim anne

Adım nursesız sıfatım yarsız
Göğsümden emenlerim benden gayri
Sofradan gayri elim ekmek tutmuyor
Kutlu bir sabah
Can yakan çığlıklarımı duyanım olsun istiyorum
Sen yoksan say ki ben hiç büyümedim anne

Canımdan can verdim aleme
Can damarımda yeşile kesmiş fidanlar
Hoyrat bakma gözlerime ne olur
Apalak yavrundum ya hani senin
Kanatlarım teleksiz sana uçamıyorum anne

Üşüdüm anne
Bin ölmüşlüğü yok sayıp
Sığındım bir çınar ağacının yapraklarına
Sorma bana zulümü?
Zalimimi de sorma
Yemin olsun ki ağlamıyorum

Ahh sevmek sevilme diyeceğim de

Köklerim çok derinde be annem
En yakınımıdakini bile yok saymışken
Senden gayrisini yar bilemiyorum

Annem cansızım annem
O kadar acıki
Ben ağlarken
Birilerinin benim için ağladığını bilmek
Keşke bir fincan bir kahve
Bir fal bir de umut olsaydı hayat
Birde yağmur ile birlikte sen yağsaydın ömrüme
Gerisinin kasti var canıma anne

Annem güzel annem
Eminim ki hala güzelsindir
Toprağa inat lahit'e inat
Ölümün soğuk yüzüne inat
Keşke küçük bir şansımız daha olsaydı
Hep sıcacık severdim seni yine anne